

Potrivit avocatului general Pikamäe, în temeiul supremației dreptului Uniunii, instanța națională trebuie să înlăture orice legislație sau practică jurisdicțională națională care aduce atingere posibilității sale de a adresa întrebări Curții de Justiție

Reglementarea maghiară care îi permite procurorului general să sesizeze Curtea Supremă (Kúria) cu un recurs prin care să solicite să se constate nelegalitatea ordonanței de trimitere preliminară pronunțate de o instanță penală inferioară, precum și decizia Curții Supreme menționate prin care se constată această nelegalitate, care aduc atingere acestei posibilități, nu sunt compatibile cu dreptul Uniunii

În luna august 2015, un resortisant suedez a fost reținut și apoi interogată în calitate de suspect de autoritățile maghiare pentru o infracțiune prezumată la legislația privind armele și munițiile. Cu ocazia interogatoriului, în urma căruia inculpatul a fost pus în libertate, acesta a fost informat prin intermediul unui interpret cu privire la suspiciunile care planau asupra sa. De la acea dată, el locuiește în afara Ungariei, iar citația pe care autoritățile maghiare i-au adresat-o pentru a se prezenta în justiție s-a întors cu mențiunea „nerevendicată”.

Întrucât prin rechizitoriul Ministerului Public referitor la infracțiunea în cauză se solicită aplicarea doar a unei pedepse cu amendă, Pesti Központi Kerületi Bíróság (Tribunalul Districtual Central din Pesta, Ungaria), sesizat cu procesul penal referitor la această infracțiune, este obligat în temeiul dreptului național să continue acest proces în lipsa inculpatului, el fiind totuși reprezentat de un avocat desemnat de stat.

Dat fiind că, potrivit acestei instanțe, nu există nicio informație nici cu privire la modul în care a fost selectat interpretul care a participat la interogatoriul inculpatului și la modul în care au fost verificate competențele sale, nici cu privire la faptul dacă interpretul și inculpatul s-au înțeles bine, aceasta are îndoieli în legătură cu respectarea de către autoritățile maghiare a directivelor referitoare la drepturile persoanelor urmărite penal în cadrul unor procese penale desfășurate în Uniune¹. Astfel, această instanță solicită Curții de Justiție interpretarea dispozițiilor acestor directive referitoare la întinderea dreptului la o interpretare de calitate suficientă și a celui de a fi informat cu privire la acuzație, în ipoteza specifică a unei proceduri de judecare în lipsă.

În plus, instanța națională întreabă Curtea de Justiție dacă desemnarea directă de către președintele Országos Bírósági Hivatal [Oficiul Național al Magistraturii (ONM), Ungaria], numit de Adunarea Națională maghiară, a șefilor de instanțe cu titlu temporar și remunerarea pretins insuficientă a judecătorilor maghiari în raport cu responsabilitățile care le incumbă constituie o atingere adusă principiului independenței judiciare consacrat de dreptul Uniunii.

În sfârșit, instanța maghiară dorește totodată să afle dacă, pe de o parte, declararea, la cererea procurorului general, de către Kúria (Curtea Supremă, Ungaria) a nelegalității ordonanței de trimitere preliminară, fără repunerea în discuție a efectelor acesteia din urmă în prezenta cauză, pentru motivul că întrebările adresate nu sunt relevante pentru soluționarea litigiului în discuție,

¹ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO 2010, L 280, p. 1), Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO 2012, L 142, p. 1) și Directiva 2016/343/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO 2016, L 65, p. 1).

precum și, pe de altă parte, inițierea, pentru aceleași motive, a unei proceduri disciplinare împotriva judecătorului aflat la originea trimiterii încalcă dreptul Uniunii.

În concluziile prezentate astăzi, domnul avocat general Priit Pikamäe amintește că admisibilitatea unei întrebări preliminare presupune ca decizia solicitată Curții de Justiție să fie necesară pentru a permite instanței de trimitere să își pronunțe propria decizie în cauza cu care este sesizată. El consideră, mai întâi, că **întrebările referitoare la desemnarea directă de către președintele ONM a șefilor de instanțe cu titlu temporar și la remunerarea judecătorilor** sunt lipsite de relevanță pentru soluționarea procesului penal în cauză și **sunt, din acest motiv, inadmisibile**.

Pentru același motiv, avocatul general propune Curții să declare inadmisibilă întrebarea referitoare la legalitatea inițierii unei proceduri disciplinare împotriva judecătorului aflat la originea trimiterii, întrucât actul prin care s-a declanșat procedura menționată a fost între timp retractat, iar procedura disciplinară a fost închisă.

În continuare, avocatul general consideră că **decizia contestată a Kúria, precum și reglementarea națională care stă la baza acesteia aduc atingere** posibilității instanței naționale să adreseze Curții întrebări preliminare și, prin aceasta, **funcționării mecanismului trimiterii preliminare**. În această privință, avocatul general amintește că acest mecanism se întemeiază pe un dialog între instanța națională și Curte, **a cărui declanșare depinde în întregime de aprecierea pe care o face instanța de trimitere asupra pertinentei și necesității cererii sale**. În acest sens, avocatul general subliniază că **numai Curtea este abilitată să evalueze temeinicia acestei aprecieri** în cadrul verificării admisibilității întrebărilor care îi sunt adresate. În consecință, avocatul general arată că, în conformitate cu principiul supremației dreptului Uniunii, **instanța de trimitere are obligația să înlăture această decizie, precum și reglementarea națională pe care se întemeiază ea**.

În sfârșit, avocatul general consideră că, deși dreptul Uniunii impune statelor membre o obligație de rezultat precisă cu privire la calitatea interpretării, el nu impune stabilirea unui registru cu interpreții independenți care posedă calificările necesare. Cu toate acestea, persoanele suspectate sau acuzate trebuie să aibă posibilitatea să conteste calitatea serviciului de interpretare care le-a fost furnizat în cadrul unui proces penal.

De asemenea, atunci când persoanele suspectate sau acuzate sunt arestate sau reținute, dreptul Uniunii impune ca ele să fie informate într-o limbă pe care o înțeleg cu privire la fapta penală de a cărei comitere sunt suspectate sau acuzate. În ipoteza în care inculpatul, informat în prealabil cu privire la desfășurarea procesului său și reprezentat de un avocat, este judecat în lipsă, acest avocat trebuie să poată contesta în fața instanței competente maniera în care dreptul la informare, inclusiv notificarea inculpatului într-o limbă pe care o înțelege cu privire la suspiciunile și la acuzațiile care îl vizează, a fost aplicat în cursul procesului penal.

Referitor la aspectul dacă se poate remedia într-o etapă mai avansată a procesului penal absența, în cursul etapei de anchetă a acestuia, a comunicării către inculpat a informațiilor referitoare la acuzație, avocatul general subliniază că această comunicare poate să aibă loc în mod valabil către avocatul care îl reprezintă pe inculpat, iar aceasta cel mai târziu până la momentul la care se deschid efectiv în fața instanței naționale dezbaterile asupra temeiniciei acuzațiilor.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536